Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8444
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

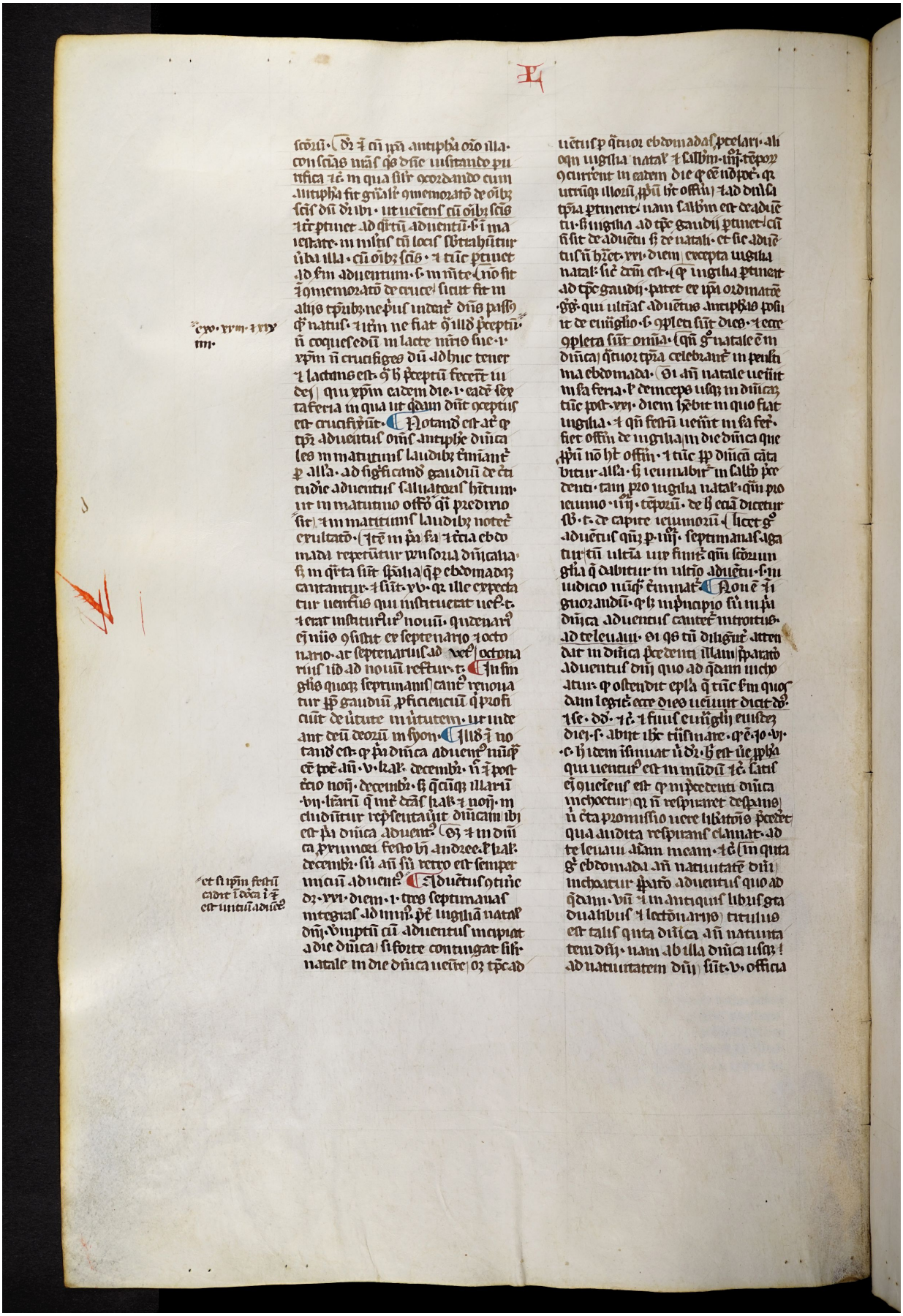

scōrū. ¶ Dz ⁊ cū ꝓ. antiphā oīo illa
con scās uīās qs dīe uisitando pu
nifica ⁊c. in qua fit ꝓcordando cum
antiphā fit grīāl. ꝑ memoratō de oīb;
scās dī dr ibi. ut uenīens cū oīb; scīs
⁊c. ꝑtinet ad gīrtū aduentū. s. i ma
iestate. in iusīs cū locis sūtrahūtur
ūba illa. cū oīb; scīs. ⁊ tūc ꝑtinet
ad fīm aduentum. s. in mūte. (nō fit
ꝑ memoratō de cruce) sicut fit in
alīs tp̄ub; ne ꝑius uidetur dūs passo
ꝗ natus. ⁊ ita ne fiat ō illd ꝑceptū
ū coquesedū in lacte mātis suē. i.
xp̄m ū crucifīges dū ad huc tener
⁊ lactans est. ō ꝗ ꝑceptū fecerīt ui
dez | qui xp̄m eadem die. i. eadē sex
ta feria in qua ut ꝗdam dīt ꝑceptus
est crucifixū. ¶ Notand est ac q
tp̄ aduentus omīs antiphe dūica
les in matutinis laudib; cīmiamē
ꝑ alla. ad ſigīficand gaudiū de ēti
ūdie aduentus sālūatoris hītum.
ut in matutino offō qī predicto
sit | ⁊ in matutinis laudib; notē
ē ultatō. (⁊ tē in pa ka ⁊ ēcia ebdo
mada reperūtur ymnoza dūicalia
ſ, in qīta sūt spālia | q̄ ꝑ ebdomadaz
cantantur. ⁊ sūt. vb. qz ille expecta
tur uentus qui instruerat uel. t.
⁊ erat instructus nouū. quadenarū
ē nūs ꝗ sūt ex septenario ⁊ octo
nario. ac septenarius ad uel | octona
rius id ad nouū refertur. t. ¶ In fin
gīs quaz septimanis cantē renoua
tur ꝑ gaudiū ꝑficiencū q̄ profi
cūt de ūtute in ūtutem. ut inde
ant deū deozū in syon. ¶ Illd ⁊ no
tand est. q pa dūica aduent nūq̄
ē ꝑē. aū. v. kal. decembr. nū ⁊ post
ēcio nos. decembr. ſ; q̄cūq; illarū
. vn. kārū q̄ ūē dās kal ⁊ nos. m
cludūtur repsentaūt dūicam ib;
est pa dūica aduent. ¶ Dz ⁊ in dūi
ca ꝑ ūmoci festo bī andree. k kal.
decembr. sū aū sū terro est semper
in caū aduent. ¶ Aduētus ꝗ tūc
dz. xvi. diem. i. tres septimanas
integras. ad minus. ꝑē ingīlīā natal
dūi. v. inptū cū aduentus incipiat
a die dūica | si forte contingat sīn
natale in die dūica uenīre | dz tūc ad

uēnīs ꝑ q̄tuor ebdomadas | precari. ali
q̄n ingīlia natal ⁊ sālbm. uīs. tēpor
ocurrent in eadem die q ē ūdtē. q
utrūq; illorū ꝑ tūc offīū | ⁊ ad dūi sa
tīa ꝑtinent. nam sālbm est de aduē
tu. si ingīlia ad tūc gaudiū ꝑtinet. cū
si sit de aduētu. si de natali. et sic adue
tus ū hīet. xvi. diem | excepta ingīlia
natal. sicē dīū est. (q ingīlia ꝑtinet
ad tūc gaudiū. patet ex ūū ordinatē
ꝓs. qui ultīas aduētus antiphas posi
it de cuīūglio. s. ꝗpleta sūt dies. ⁊ cete
ꝗpleta sūt omīa. (qū natale ē in
dūica | q̄tuor tp̄a celebrant in penti
ma ebdomada. ¶ Si aū natale uenīt
in ka feria. ꝑ denceps usq; in dūicam
tūc post. xvi. diem ꝓbebit in quo fiat
ingīlia. ⁊ qū festū uenīt in ka fer.
fiet offīū de ingīlia | in die dūica que
ꝑ ū nō hī offīū. ⁊ tūc ꝑ dūicū cāta
bitur alla. si ieunabit in sālbd pre
denti. tam pro ingīlia natal. qm pro
ieunio. uīs. tēporū. de hī ecā dicetur
sb. t. de capite ieunorū. (licet g
aduētus qūq; p. uīs. septimanis aga
tur tū ultīa uīr finit qm scōdum
gīa q dubitur in ultīo aduētu. s. in
iudicio uīs. cōmnat. ¶ Non ē ⁊
gnoz andū. q hī in pnapio sū in pa
dūica aduentus cantē introitus.
ad te leuauī. si qs tū diligēt attēn
dat in dūica precedenti illam ꝓparatō
aduentus dūi | quo ad q̄dam incho
atur. q ostendit epla q tūc fīm quos
dam legīē erat dies ueīūtur dicit dō.
⁊ se. dō. ⁊c. ⁊ finis eu ūgli | eius dez
diez. s. abīt hīc tūsūmare. q ē. 10. vj.
. e hī idem īsinuat ū dr. hī est ūe pha
qui uenturus est in mūdū ⁊c. satis
ē ꝓueīens est. q in precedenti dūica
inchoatur. qz ū respiraret desperans
ū ēcta pnomissio uere libātōis pcedit
quia audita respirans clamat. ad
te leuauī aīam meam. ⁊c. (in quta
ꝗ ebdomada aū natiuitatē dūi
inchoatur ꝑ ūō aduentus quo ad
q̄dam. vū. ⁊ in antiquis libris gra
duālibus ⁊ lectōnarīis | titulus
est talis quta dūica aū natiuita
tem dūi. nam ab illa dūica usq; ⁊
ad natiuitatem dūi | sūt. v. officia

cyo. xvm. ⁊ xvj
mm.

et si xp̄m festū
cadit ī ēdica i ⁊
est uentus aduētus